

FORTĂ ȘI ECHILIBRU

**PROIECTUL
ADRIAN NĂSTASE**

pentru un

învingător

PSD

Dragi prieteni, stimați colegi

După multe consultări, discuții și dezbateri, ascultând și reflectând la întreaga situație din partid, am sintetizat și vă prezint ce am de gând să fac dacă voi primi sprijinul vostru în Congresul din 20 februarie

Acest proiect exprimă ceea ce simt și este sinteza experienței mele politice de două decenii, a consultărilor recente cu numeroși colegi, a propunerilor primite de la mulți dintre voi în legătură cu situația actuală a partidului.

Ideea fundamentală a proiectului meu politic este aceea că, în acțiunea noastră ca partid, trebuie să ne întoarcem la oameni, la sensul profund al politicii, nu ca exercițiu al puterii, ci al datoriei de a servi interesul public. Proiectul regăsirii sensului original al politicii are două etape: mai întâi, trebuie să facem din competiția internă nu un joc al rearanjării scaunelor în jurul mesei, ci al găsirii resurselor pentru transformarea PSD într-un partid capabil să câștige încrederea oamenilor cărora să le reprezinte cu adevărat interesele. În a doua etapă, PSD trebuie să construiască o guvernare în care logica exercițiului guvernamental ca metodă de „împărțire a prăzii” să fie eliminată, fiind înlocuită de acțiunea în folosul societății. În România, o astfel de viziune ar putea părea utopică, însă avem nevoie de idealuri și de obiective înalte, care să ne scoată din amorțeală și rutină și care să ne dea motivația de a spera și de a lupta. Altfel,...

„Proiectul Adrian Năstase” nu este numele dat unui posibil efort individual, el reprezintă sinteza unor aspirații și propuneri colective discutate cu mulți dintre voi. Proiectul meu nu este unul „închis”, ci dimpotrivă, îl putem dezvolta împreună, prin noi contribuții.

Cu prietenie,

Adrian Năstase

FORTĂ și ECHILIBRU

 pentru un **PSD** învingător

CUPRINS

I. De ce am realizat acest proiect?

II. Care sunt cauzele înfrângerilor noastre?

1. Unde ne aflăm? Glasul rece al cifrelor
2. De ce nu am câștigat?

III. Ce pericole există pentru partidul nostru?

IV. Care sunt reperele identității noastre?

1. Să ne asumăm propria istorie
2. Să dăm ripostă hotărâtă diversiunilor care ne acuză de comunism
3. Vom construi o relație nouă între muncă și capital
4. Vom aborda mai realist și mai eficient relația între stat și piață
5. Vom avea politici agresive împotriva sărăciei

V. Cum ne organizăm pentru victorie?

1. Stoparea migrației și a abuzurilor împotriva membrilor PSD
2. Refacerea identității politice naționale a PSD, prin asumarea unei consecvențe care să ne facă previzibili în ochii alegătorilor noștri
3. Întărirea capacității de mobilizare
4. Descentralizarea pe verticală, eficiența pe orizontală
5. Construirea unui „partid care respiră”
6. Avem nevoie de o dezbatere doctrinară permanentă
7. Refacerea legăturii cu electoratul de stânga
8. Comunicare mai eficientă
9. Promovarea femeilor în PSD
10. Atragerea în partid a tinerilor și promovarea lor
11. Respect pentru seniorii partidului
12. Meritocrație, nu clientelism
13. Transparența finanțării activităților politice
14. Întărirea parteneriatelor cu societatea civilă
15. Întărirea activității Departamentelor de specialitate, ca autentic Guvern din Umbră

VI. Apărarea statului de drept și a democrației

VII. Partidul soluțiilor concrete la problemele oamenilor

1. Refacerea solidarității sociale și a încrederii între oameni
2. Creșterea economică fundamentează protecția socială
3. Politici fiscale revizuite

VIII. Relația cu celelalte partide

IX. Prezență activă în politica internațională

X. Angajamentele mele în fața membrilor PSD

I. De ce am realizat acest proiect?

Partidul Social Democrat se află la finalul unui ciclu politic deschis de Congresul din martie 2005. De atunci și până acum partidul nostru a pierdut cinci consultări populare semnificative, și anume: referendumul pentru demiterea lui Traian Băsescu, „europarlamentarele” din 2007, alegerile locale, parlamentare, precum și recente alegeri prezidențiale. Semnificativ este și eșecul din competiția pentru Primăria Capitalei, câștigată de un fost pesedist, care a fost nevoit să plece din partid pentru a putea candida.

Am pierdut, în cinci ani, peste un milion de voturi. Și, în loc să facem o evaluare corectă a ce am greșit, de fiecare dată am primit scuze din partea conducerii. În loc să fim un partid învingător, suntem azi un partid care caută să se victimizeze - uneori într-un mod ridicol. În 2007, ne-am lăudat că am avut mai multe voturi decât PD, deși ei împreună cu PLD au făcut un grup parlamentar mai mare decât noi. În 2008, ne-am scuzat că sistemul electoral ne-a luat victoria, deși am avut mai multe voturi. Iar în 2009 ne-am scuzat că am fost atacați energetic.

Eu propun acest proiect și candidez pentru Președinția PSD, pentru ca partidul nostru să redevină cel mai important partid din România, un partid care câștigă alegeri și nu care se scuză.

Analiza ultimilor ani este tristă. Partidul Social Democrat a devenit un actor de rangul al doilea pe scena politică din România, iar riscul este de a retrograda pe poziția a treia. Suntem în situația de a fi prinși captivi între două fronturi, încercând să facem față atacurilor PD-L și să ținem piept concurenței dinspre PNL pentru întâietate în opoziție. Partidul nostru a intrat într-o „zonă gri”. Stânga românească se află strânsă ca într-o menghină între dreapta populistă, reprezentată de partidul prezidențial, și dreapta liberală promovată de PNL.

Suntem un partid în care parcă ne-am pierdut încrederea unii în alții și în care deciziile nu se mai iau în forurile statutare, ci în afara lui, în restaurante și hoteluri ascunse. Dacă noi nu mai avem încredere unii în alții, cum putem să le cerem românilor să aibă încredere în noi?

Înainte de a vă propune soluțiile mele pentru PSD, vreau să punctez câteva din adevărurile dure pe care trebuie să le recunoaștem despre noi înșine:

- Actuala criză de rezultate, de care este vinovată – în special - conducerea partidului, nu se va rezolva continuând ca și până acum. Dacă în 5 consultări populare nu am câștigat, nu trebuie să mai așteptăm încă trei ani pentru un succes. E prima dată în istoria PSD când suntem în opoziție pentru al doilea ciclu electoral consecutiv.
- Am ajuns un partid de rangul doi și riscăm să retrogradăm pe locul trei. PSD nu produce legi proprii, nu atrage suficienți oameni de calitate, nu e capabil la alegeri să transforme voturile în victorii.
- Încercând să-i convertim pe Liiceanu și Patapievici, unora a început să le fie rușine cu Ion Iliescu. Nu am reușit să ne păstrăm identitatea, și am ajuns să fim iar acuzați – după cinci ani petrecuți mai ales în opoziție - că suntem „corupți” și „comuniști”. Ne-a fost frică de trecutul nostru și am devenit victime ale atacurilor din afară. Avem nevoie de modernizare, dar de una făcută în acord cu istoria noastră, cu identitatea noastră și cu dorința alegătorilor noștri.

- Nu va fi ușor să redevenim un partid puternic. E greu în opoziție, iar eu știu asta foarte bine, la fel de bine ca mulți dintre voi. Vă promit însă că, în perioada dificilă care va urma, **voi fi așa cum mă cunoașteți – un om de cuvânt și un om de onoare.**

PSD se află în fața unor opțiuni vitale pentru viitorul său, iar Congresul Extraordinar trebuie să dea răspunsul la o întrebare esențială: **rămânem la condiția de partid de rangul II, inclusiv în opoziție sau, dimpotrivă, ne luptăm pentru a redeveni primul partid al țării?** Altfel spus, **ne complacem** să fim călcați în picioare de actualul regim sau, dimpotrivă, **ne luptăm** pentru a curma abuzurile actualei puteri, pentru a apăra democrația și a redeveni primul partid al țării?

Pentru PSD, continuitatea înseamnă stagnare și disoluție, mai rapidă sau mai lentă, dar inevitabilă. **SCHIMBAREA** este șansa obligatorie pe care trebuie să ne-o dăm pentru a ne putea recâștiga poziția de principal partid al țării. Opțiunea mea fermă, argumentată pe o analiză sinceră și profundă a situației pe care, de altfel, o vedem cu toții în partid, este pentru schimbare!

La realități schimbate este nevoie de proiecte noi! Din aceste motive, vă propun un proiect pentru o acțiune politică radical înnoită în perioada următoare, pentru o reorganizare a partidului nostru în condițiile unei mișcări de activități susținute și ferme în opoziție și pentru o strategie politică adecvată la orizontul ciclului de alegeri din perioada 2012-2014.

Partidul nostru are nevoie de o nouă direcție, de un nou suflu, de un nou stil de lucru, de un nou plan strategic.

Nu vă propun o analiză sau o creație teoretică. Vă propun un proiect viu, un proiect pe care l-am realizat împreună cu baza partidului nostru. Este rezultatul experienței mele politice, a consultărilor cu numeroși colegi, a propunerilor primite de la mulți dintre dumneavoastră. Nu este doar „Proiectul Adrian Năstase”, ci este și un „Proiect PSD”. Candidând la președinția partidului, mi-l asum și vi-l propun ca variantă diferită de evoluție politică pentru viitor.

El conține idei care ar trebui, în opinia mea, aplicate – în definitiv - de oricine ar conduce partidul nostru. De aceea, nu vreau ca el să fie perceput ca un simplu document de campanie electorală. El conține ideile pe care voi continua să le promovez în partid și pentru care sper să primesc sprijinul dvs. la Congresul din 20 februarie.

Sper să îl îmbunătățim împreună și, mai ales, sper să îl aplicăm împreună.

II. Care sunt cauzele înfrângerilor noastre?

1. Unde ne aflăm? Glasul rece al cifrelor

Să nu ne mai amăgim: suntem în cea mai slabă și mai vulnerabilă poziție de la înființarea partidului și până acum. **În intervalul 2005-2009, am pierdut peste 1 milion de votanți**, iar acest lucru s-a reflectat în rezultatele tuturor alegerilor din acest interval. **Față de 2004 avem mai puțin cu 2853 de consilieri locali, am pierdut 564 de primari, 91 de consilieri județeni și avem 3 președinți de consilii județene mai puțin.**

Nici în alegerile generale, organizate în 2008 după un alt sistem electoral, nu am marcat o victorie clară: am avut mai multe voturi decât PD-L, dar trei mandate mai puțin decât partidul prezidențial. La Camera Deputaților **am avut cu patru mandate mai mult decât în 2004, dar la începutul acestui an constatăm că am pierdut 13 deputați față de câți aveam în 2008!** Nici la Senat situația nu ne este mai favorabilă: față de 2004, **în 2008 am obținut împreună cu PC cu șapte mandate mai puțin și am mai pierdut un senator din lista de acum doi ani.** Singura evoluție relativ pozitivă a fost cea de la europarlamentarele din 2009, unde am reușit să obținem cu un mandat în plus față de 2007.

Această tendință de declin s-a manifestat pregnant în cea mai importantă competiție politică a anului 2009, alegerile prezidențiale, când **în primul tur de scrutin candidatul PSD a obținut 31%, cu 10% și 1,2 milioane de voturi mai puțin decât acum 5 ani.** Am pierdut voturi semnificative în multe județe în care dețineam supremația. Dacă în 2004 obțineam în 24 de județe scoruri de peste 40%, în 2009 nu am reușit să performăm decât în 19 județe la nivel de 35% și în încă patru cu peste 30%! **La recent încheiatele alegeri prezidențiale nu am reușit să obținem în nici un județ un scor mai bun decât în 2004.**

Ca să înțelegem aceste rezultate, trebuie să analizăm ce s-a întâmplat cu bazinul nostru electoral. Decizia strategică a PSD în ultimii cinci ani a fost aceea de a încerca să atragă câți mai mulți votanți din mediul urban și de a ne delimita de electoratul nostru tradițional, din rural. Ideea de a ne întoarce și spre electoratul urban e corectă. Numai că ea trebuia dublată de păstrarea electoratului nostru din rural. Or, abandonarea electoratului nostru tradițional a produs efecte la scară națională. **După 2004, am pierdut 20% din electoratul rural, dar nu am reușit o creștere spectaculoasă în urban.** De fapt, chiar și acolo am scăzut cu cca. 12%. În acest timp, dreapta a ajuns să domine în mediul rural, fiind cu peste 10% în fața noastră, iar în 2009 PD-L, izolat pe scena politică, a reușit singur să ne egaleze scorul în sate și comune.

Toate aceste cifre, reci și seci, ne conduc la câteva concluzii:

- **slăbirea masivă a fiefurilor PSD nu a fost dublată de o consolidare pe zonele mai puțin favorabile; evoluția noastră electorală a fost polarizantă, în timp ce adversarul nostru principal s-a întărit în toate regiunile;**
- **suntem în continuare dependenți de voturile din mediul rural, dar pe această zonă avem acum un adversar redutabil, PD-L, care a reușit în ultimii ani să câștige semnificativ;**
- **în mediul urban, în special în urbanul mare, nu am reușit să ne impunem, iar eforturile noastre în acest spațiu nu au dat rezultatele așteptate.**

2. De ce nu am câștigat?

Nu voi identifica vinovați la nivel personal, fiindcă deja s-a vorbit suficient de mult despre greșelile punctuale. Problemele noastre sunt mai ample. Principala cauză a declinului se află în **pierderea capacității de a gândi și de a acționa strategic.** După 2004, am uitat să construim acțiunea politică, astfel încât să putem câștiga războaie, nu

doar câteva bătălii. Pentru a învinge însă într-un război este nevoie de conștiința propriei identități și de fermitate strategică.

De asemenea, multe din erorile PSD-ului au la origine **ignorarea democrației interne și nerespectarea regulilor interne**. S-au luat prea multe decizii în afara organismelor statutare, în mod netransparent, încurajându-se conturarea unor grupări de influență și stimulându-se competiția dintre ele. Din păcate, după 2004, am pierdut prea mult timp în lupte intestinale și în conspirații.

PSD a făcut eroarea de a se raporta la propria identitate doar în termeni de imagine. Din 2002-2003 și până acum, în PSD nu a avut loc o dezbatere autentică privind identitatea noastră doctrinară, iar acest lucru a contat foarte mult. Societatea s-a schimbat. La fel și relațiile sociale. Noi n-am încercat să ne adaptăm mesajul și doctrina la noi realități, precum:

- migrația populației dinamice din rural în străinătate;
- dispersarea a ceea ce numeam înainte „clasa muncitoare”, după toate fenomenele din tranziție (privatizări, dispariția industriilor mari, migrații etc.);
- apariția unui nou tip de proletariat, în mediul urban în special, derivat din noile modele ale capitalismului apărut în România;
- situația aparte a populației asistate, care este tot mai izolată și mai sărăcită;
- creșterea polarizării sociale, ca urmare a crizei economice, dar și a excluderii multor categorii de oameni afectați de șomaj;
- lipsa de orizont pentru multe categorii intelectuale care nu beneficiază de recunoaștere pentru propria activitate și nici de sprijin, fapt care determină o atitudine resentimentară și izolaționistă etc.

Vorbind mai puțin de propriile principii și valori, **PSD și-a pierdut reperaie identitare și legătura cu electoratul tradițional**. Am pus miză pe comunicarea simplistă, adesea festivistă și superficială, crezând că simpla declamare a intenției de a face o „reformă profundă a PSD” va și produce în fapt reforma. **Social-democrația nu se proclamă, ci se afirmă prin fapte, prin acțiune politică!**

S-au făcut multe greșeli. Nu îmi propun să le enumăr pe toate. Vreau doar să subliniez câteva. Perioada 2005-2007 a fost marcată de crize politice succesive, ceea ce a dus, pas cu pas, la formarea unei largi coaliții împotriva lui Traian Băsescu. Suspendarea din funcție a președintelui-jucător a părut firească. Numai că strategii PSD au omis un lucru esențial: niciodată nu poți obține votul popular împotriva unui președinte, dacă nu faci dovada că poți pune pe cineva mai bun în loc! **Or, la referendumul din 2007, populației nu i-a fost oferită o alternativă la Traian Băsescu**, așa încât, deși în percepția publică se înțelesese că președintele și-a depășit atribuțiile constituționale (fapt pentru care putea fi sancționat), cetățenii nu au înțeles cu cine ar putea fi înlocuit acesta.

A doua mare greșeală strategică a fost **intrarea PSD la guvernare alături de PD-L**. Eu am spus atunci: „*Mai bine rămânem un an în opoziție, apoi patru ani la putere, decât să intrăm în capcana lui Traian Băsescu, mergând un an la putere și, apoi, patru ani în opoziție*”.

Intrarea PSD la guvernare, alături de PD-L, pe post de vioara a doua, nu a făcut decât să bulverseze electoratul nostru tradițional care nu a înțeles când suntem serioși: atunci când dorim să-l suspendăm pe Traian Băsescu sau atunci când acceptăm să intrăm la guvernare cu partidul prezidențial! Ceea ce a urmat era previzibil: ieșirea PSD de la guvernare odată cu demiterea ministrului de Interne, Dan Nica. Și aici am pierdut, cel puțin din punct de vedere al atmosferei din partid, pentru că am creat nervozitate și iritare în rândul colegilor noștri care au fost cu brutalitate înlăturați din administrația centrală și locală de către puterea portocalie. După retragerea PSD de la guvernare, a urmat

declanșarea unei crize guvernamentale marcate de demiterea în premieră a unui cabinet printr-o moțiune de cenzură. Părăsirea Guvernului a însemnat recâștigarea inițiativei strategice de către PSD. Aceasta a fost, însă, de îndată pierdută ca urmare a faptului că PNL a fost cel care a declanșat moțiunea de cenzură câștigătoare împotriva Guvernului Boc, la care „ezitantul” PSD s-a raliat doar în ultimul moment.

Oscilațiile politice care au deplasat partidul cu viteze diferite - de la opoziția față de Guvernul Tăriceanu la susținerea acestuia și înapoi, din nou la întoarcerea cu spatele la liberali; apoi, de la adversitatea pe față cu PD-L la susținerea Guvernului Boc și retur, spre a reveni în mai puțin de un an din nou în opoziție alături de PNL ne-au făcut mult rău, afectându-ne credibilitatea și identitatea.

Pentru a evita orice speculații pe acest subiect și a elimina orice ambiguități, spun foarte clar: **democrația internă nu înseamnă anarhia internă; descentralizare nu înseamnă destructurare. Democrația internă nu înseamnă voluntarism și arbitrar, după cum nici descentralizarea democratică nu este echivalentă cu federalizarea politică!**

UN PARTID PUTERNIC ESTE ACELA CARE ARE ATÂT ORGANIZAȚII LOCALE PUTERNICE, CÂT ȘI O CONDUCERE CENTRALĂ COLECTIVĂ PUTERNICĂ ȘI RESPECTATĂ. ORGANIZAȚIILE LOCALE NU POT FI CU ADEVĂRAT PUTERNICE DACĂ NU EXISTĂ O CONDUCERE CENTRALĂ PUTERNICĂ ȘI EFICIENTĂ, IAR O CONDUCERE CENTRALĂ NU ARE PUTERE DACĂ NU SE SPRIJINĂ PE ORGANIZAȚII LOCALE PUTERNICE. ACESTA ESTE UN ADEVĂR PE CARE TREBUIE SĂ-L ÎNVĂȚĂM DIN EȘECURILE ULTIMILOR ANI.

Organizațiile locale nu pot fi cu adevărat puternice dacă nu se pot baza pe o conducere centrală puternică și eficientă, care să le apere, să le susțină, să le încurajeze. Dar o organizație locală, cât de puternică ar fi ea, nu se poate apăra singură, mai ales în actualele condiții, de presiunile multiple la care actualul regim supune toți adversarii politici, peste tot în țară. De aceea, angajamentul meu este **ca prima prioritate a noii conduceri a partidului să fie analiza modalităților de reacție și de apărare a organizațiilor și liderilor locali în calea atacurilor de tot felul, la care sunt supuși din partea actualului regim.**

Pe de altă parte, să fim convinși cu toții că nici conducerea centrală nu poate avea șanse mari în bătăliile politice dacă nu se sprijină pe organizații locale puternice, sudate, active, deschise spre oameni, comunicative și solidare cu militanții noștri. Din această perspectivă, un alt angajament complementar al meu este acela că **noua conducere va merge cât mai des în teritoriu, în fiecare organizație, la nivelurile de bază, pentru a cunoaște oamenii și problemele și a pune umărul la soluționarea dificultăților pe plan local, astfel încât toți militanții noștri să știe și să simtă că suntem alături de ei.**

Starea actuală a partidului nostru se datorează și **unei politici de resurse umane deficitare.** Rând pe rând, sub diferite pretexte, oameni competenți din partid, profesioniștii pe care ne-am bazat întotdeauna, mai ales în actul de guvernare, au fost marginalizați. Unii dintre aceștia au plecat din partid sau mai sunt membri PSD doar formal. De asemenea, clientelismul a fost transformat în camarilă, nepotismul a proliferat, iar imprevizibilitatea criteriilor de selecție/numire, a avut ca rezultat reducerea dramatică a gradului de militantism în rândul membrilor de partid. Desigur, pot fi identificate și alte cauze pentru care partidul nostru nu a reușit să obțină victorii strategice în ultimii ani. Însă, mai mult decât a face un inventar al erorilor, trebuie să ne gândim la prezent și, mai ales, la viitor.

III. Ce pericole sunt pentru partidul nostru?

Partidul Social Democrat se află sub amenințarea mai multor pericole. Prima dintre ele va fi chiar la Congresul nostru, fiindcă avem de trecut un examen al corectitudinii. Dacă vrem să le arătăm tuturor că putem deveni promotori ai unei Români corecte, trebuie să demonstrăm mai întâi noi, în cadrul nostru statutar, că putem fi corecți în modalitatea de a decide între diferitele opțiuni. Partidul trebuie să rămână unit după alegeri. Prin urmare, trebuie să evităm suspiciunile de Congres „aranjat” prin jocuri subterane. **Conducerea partidului trebuie să aibă legitimitatea conferită de alegeri libere, transparente și corecte.**

De asemenea, **dacă vom accepta teza „câștigătorul ia tot”, am crea premisele unor fracturi interne de lungă durată.** Partidele nu devin mai puternice în urma unei competiții în care se candidează în echipe, ci mai slabe. Doar în Partidul Socialist Francez se practică această formulă, iar socialiștii francezi sunt de mult timp în opoziție. Nici laburiștii britanici, nici social-democrații germani sau socialiștii spanioli nu merg pe această formulă, „câștigătorul ia tot”. Niciun mare partid de stânga nu-și elimină jumătate din resursele sale umane! Ar fi o dovadă de lipsă de înțelepciune să organizezi competiția internă pe formula „câștigătorul ia tot” atunci când ești în opoziție, deoarece riscul fracturilor este foarte mare.

În istoria partidului nostru am mai avut un moment în care s-a încercat clarificarea situației interne prin competiția pe moțiuni, la Convenția națională a FSN din martie 1992, iar rezultatul a fost spargerea Frontului. Nu sunt în favoarea sistemului pe o listă blocată deoarece în interiorul listei pot fi atât persoane de valoare, dar și unele care, dacă ar candida singure, nu ar obține suportul colegilor de partid. De ce să permitem unora să se ascundă într-o listă? Conducerea partidului trebuie formată din oamenii care întrunesc, în cea mai mare măsură, sprijinul militanților PSD.

Partidul nostru se află sub o puternică presiune din partea PD-L și a lui Traian Băsescu. Să nu ne facem iluzii – PD-L va încerca mereu să ne lovească și să ne slăbească forța. Știți foarte bine ce au făcut anul trecut. Știți foarte bine de ce sunt capabili.

Obiectivul PD-L este să stoarcă până la epuizare bugetul statului, în folosul clientelei sale politice. Contractele grele, semnate pe bandă rulantă, imediat după încheierea alegerilor de mulți miniștri portocalii, arată graba de a-și recompensa sponsorii. Modificările la Fondul Proprietatea, la AVAS, în sistemul energetic, la Compania de autostrăzi dovedesc cu prisosință scopurile actualei guvernări. Pentru a-și derula „operațiunile”, guvernării aruncă tot felul de perdele de fum, fiind avantajați și de agitația din PSD și PNL.

În acest timp, regimul „republicii procurorilor” își construiește un „scut parlamentar”, prin șantaj și promisiuni oneroase. Contrar sloganelor demagogice trâmbițate, ani în șir, de Emil Boc împotriva migrației politice, PD-L și-a deschis în mod oficial porțile pentru traseismul politic. Iar partidul nostru a devenit „contributor” la acest fenomen, plătind un preț pentru politica de resurse umane, pentru „virtuțile” votului uninominal, dar și pentru incapacitatea noastră de a motiva și însufleți grupurile parlamentare cu loialism și devotament față de partid.

La nivel local, ofensiva PD-L împotriva noastră se derulează printr-o strategie combinată, de presiuni și oferte, de șantaje și avantaje, pentru atragerea aleșilor noștri locali, primari și consilieri, **scopul final fiind spargerea fiefurilor electorale de stânga.** Se lucrează chiar la un proiect de modificare a legislației pentru a permite traseismul politic și în rândul aleșilor locali. **Este vital să ne apărăm aleșii locali din toate**

structurile – și voi insista ca aceasta să fie prima urgență a noii conduceri a partidului!

PD-L încearcă să slăbească forța partidului nostru și prin utilizarea discreționară a resurselor bugetare, localitățile conduse de primarii PSD fiind private de resurse, în timp ce clientela portocalie prosperă.

Este previzibil faptul că „reforma statului”, sub forma concedierilor, îi va afecta mai mult pe membrii PSD și PNL. Vom încerca să împiedicăm acest lucru, folosind toate mijloacele pe care le avem la dispoziție, oferind consultanță juridică membrilor noștri, sesizând instituțiile statului, atenționând opinia publică și sindicatele.

Dacă tot se încăpățânează să reziste, partidului nostru i se pregătește, pas cu pas, o altă provocare: **un partid concurent**. Acest partid va fi creat, fără îndoială, dacă partidul nostru nu va avea o conducere puternică, în stare să apere „stupul” de atacurile viespile portocalii.

Un alt tip de provocare, ceva mai subtil și de lungă durată, este cea venită din partea PNL, care se profilează tot mai puternic drept principala forță a opoziției, preluând inclusiv teme din portofoliul nostru politic, cum este aceea referitoare la menținerea unui anumit nivel al punctului de pensie. **Crin Antonescu este un lider care trezește simpatia cetățenilor și care a început să joace la o miză mare.**

În timp ce liberalii au poziții tranșante față de actualul regim, PSD rămâne fără reacție într-o mulțime de aspecte ce presupuneau atitudini publice fără echivoc. Relevant este exemplul atitudinii față de parlamentul unicameral: în timp ce PNL a susținut în mod consecvent parlamentul bicameral, PSD, fără a avea o decizie a forurilor statutare într-o problemă atât de importantă, s-a angajat în competiția populistă cu Traian Băsescu, asumându-și propunerea acestuia și chiar plusând, cu titlu de...”co-paternitate”, în susținerea parlamentului unicameral.

Este evident că Mircea Geoană nu se poate dezice astăzi de opțiunile sale de ieri, nemaiputând bloca inițiativele prezidențiale pe care le-a promovat în 2005-2006 și care au fost muniție pentru referendum și pentru Traian Băsescu în alegerile prezidențiale. O nouă conducere a partidului ne poate elibera, însă, de asemenea „legăminte contra firii” ale trecutului, permițându-ne să revenim în matca opțiunilor noastre doctrinare, legitime și statutar adoptate.

Partidul Social Democrat se află sub amenințarea și a altor pericole care-i pun în primejdie viitorul. Față de toate acestea, menținerea actualului mod de acțiune politică, a *statu-quo*-ului, este soluția cea mai proastă, întrucât ea lipsește de dinamică procesul de adaptare la realitățile politice schimbate în care suntem obligați să activăm. Ca atare, **PSD are nevoie de un nou început, cu o altă echipă de conducere, care să scoată din amorteală militanții partidului, să stopeze migrația politică, să ofere speranța recâștigării puterii.** Continuitatea ar însemna sleirea de puteri a bazei partidului și demobilizarea acesteia. Mircea Geoană este un politician care poate ajuta în continuare partidul, dar astăzi nu este credibil un mesaj al său de dinamizare a partidului, după cinci ani de momente politice ratate.

IV. Care sunt reperele identității noastre?

PSD se află într-un moment important al existenței sale, când trebuie să-și definească un proiect politic pe termen mediu și lung, care să-i asigure atât cucerirea puterii la viitoarele alegeri, cât și construirea unor mecanisme de partid suficient de eficiente și flexibile pentru exercitarea puterii. Un nou început pentru partidul nostru impune realizarea unui **Nou contract politic** în interiorul PSD.

Fundamentul Noului contract politic constă în **depășirea stadiului în care solidaritatea în partid a fost de natură tranzacțională**. Contractul politic pe care îl propun pentru a fi asumat în cadrul partidului trebuie să fie fundamentat pe valorile doctrinar-ideologice ale stângii moderne. Numai în acest fel vom putea să ieșim din cercul vicios al crizelor ciclice. Noul contract politic trebuie să fie fundamentul creării și manifestării activismului politic și civic al social-democraților.

Refacerea solidarității și credibilității partidului nostru se poate realiza numai în jurul unor idei, valori și principii de acțiune politică:

1. Să ne asumăm propria istorie

Afirmarea partidului nostru – ca nucleu al unei stângi puternice, bazată pe ideologie, program și strategie proprie, exprimând speranțele milioane de simpatizanți dezamăgiți – și limpezirea confuziilor, care sunt anume întreținute, se poate face numai asumându-ne greșelile, dar și succesele din istoria recentă. Asumându-ne și istoria PDSR și a FDSN și a FSN. Și Revoluția și NATO. Și venirea minerilor în București și eliminarea vizelor. Și economia de tranziție sub condiționalități externe și finalizarea negocierilor cu Uniunea Europeană.

Asumându-ne noi pe noi înșine. Dând mai mult credit, în viitor, membrilor noștri de partid și recurgând, mai rar, la importuri de „jucători străini”.

2. Să dăm ripostă hotărâtă diversiunilor care ne acuză de comunism

Subiectul comunismului a fost rearuncat în atenția publică după 20 de ani de la Revoluție, în recenta campanie electorală, de partidul lui Traian Băsescu, aflat la putere, care a organizat demonstrații de stradă pentru ne acuza pe noi, opoziția, de ... comunism! Nicăieri în lume puterea nu iese în stradă împotriva opoziției. De obicei, se întâmplă invers!

Spun foarte clar că ne vom delimita și vom respinge cu aceeași fermitate atât regimul comunist, cât și acuzele hilare, mincinoase și diversioniste ce ni se aduc în legătură cu acest regim!

Adevărata condamnare politică a comunismului a produs-o Revoluția din decembrie, prin dărâmarea tuturor instituțiilor și regulilor proprii aceluia regim.

Iar etalonul apartenenței sau nu la comunism a partidelor politice îl reprezintă exclusiv faptele și politicile respectivelor partide. Din acest punct de vedere, trebuie să reamintim – sau să spunem din nou foarte clar – tuturor că, prin politicile sale economice din timpul celor 11 ani de guvernare (1990-1996, 2000-2004 și 2009), partidul nostru a dovedit o *orientare pro-capitalistă* fără echivoc; a dat legile privatizării și a inițiat reformele structurale în economie; a creat principalele instituții democratice ale statului; tot în perioada guvernărilor PSD *s-au pus bazele capitalismului românesc*, ilustrat „strălucit”, cum vedem cu toții, mai ales de lideri de primă linie ai PD-L și PNL, capitaliști cu averi tot mai prospere, împrejurare care nu-i împiedică, însă, să fie „milionari” și în moneda demagogiei și a populismului.

Să le amintim detractorilor noștri că, în perioada guvernării sale și a președinției lui Ion Iliescu, PSD a realizat obiectivele majore ale națiunii române privind integrarea în NATO, aderarea la UE, eliminarea vizelor; *oare acestea au fost politici comuniste?* Iar instituțiile internaționale, *comunitatea internațională, care au validat acest nou statut al României, ar fi consimțit, oare, la susținerea și legitimarea unui regim (neo-) comunist?*

Este adevărat, nu toți românii s-au născut după 1989 – cum pare a fi cazul detractorilor PSD, soldați portocalii, întârziați în niște tranșee din care luptă cu adversari inexistenți. Fiecare om din această țară are o viață și un destin și, de aceea, în politica PSD, ca partid al stângii moderne, principala valoare o reprezintă *integrarea și includerea tuturor cetățenilor țării, indiferent de vârstă, educație, poziție socială ori situație materială.*

Spunem cu claritate tuturor cetățenilor de bună credință ai acestei țări, dar și celor pentru care anticomunismul reprezintă o profesie bănoasă, o sinecură generoasă sau o îndeletnicire profitabilă: în România ultimilor ani asistăm nu la „amenințarea comunistă” a PSD, ci la *un veritabil bolșevism cu semn schimbat* pe care-l manifestă tocmai detractorii noștri, reprezentanții propagandei cotroceniste și ai „republicii procurorilor”. Aceștia sunt cei care recurg la întregul arsenal de metode al acelei perioade: *promovarea principiului „cine nu-i cu noi este împotriva noastră”; eliminarea adversarilor politici prin confecționarea de dosare penale; ridicarea fricii și a suspiciunii la rangul de politică de stat; decapitarea administrației centrale și locale după criteriul apartenenței politice; crearea unor instituții de stat cu un rol de control, verificare și suspectare a vieții personale a oamenilor; multiplicarea metodelor de supraveghere și urmărire a intimității oamenilor în scopuri de șantaj politic ș.a.m.d.*

Acolo, **în catacombele actualei puteri cotroceniste, trebuie căutate reminiscențele cu epoleți ale regimului totalitar comunist** și nicidecum în fizionomia politică și democratică a unui partid al stângii.

3. Vom construi o relație nouă între muncă și capital

În opinia mea, de fost prim-ministru într-o perioadă de avânt economic și reforme care ne-au permis intrarea în NATO și aderarea la Uniunea Europeană, consider că **se impun programe noi, la realități schimbate!**

Nu ne mai aflăm în situația tradițională în care „stânga” distribuia în societate avuția realizată de „dreapta”. Acesta este un nou clișeu mecanicist și învechit, care nu mai este aplicabil în condițiile actuale.

Propun politici prin care partidul nostru să acorde egală atenție nu numai celor care *primesc* salarii, ci și celor care *plătesc* salarii – adică celor care investesc, își asumă riscuri, creează și mențin locuri de muncă.

Mai precis, consider că PSD trebuie să devină **partidul muncii și al capitalului**, puse în slujba dezvoltării și a prosperității populației. **Aceasta este noua identitate politică și noua esență doctrinară pe care PSD ar putea să le afirme, întrucât ieșirea României din criză și reluarea creșterii economice sunt imposibile fără aceste două componente esențiale: muncă și capital.**

PSD de astăzi și de mâine nu mai poate fi partidul politic preocupat doar de acea protecție socială a redistribuirii de către stat a puținului pe care îl produce o economie înapoiată. PSD de astăzi și, mai ales, cel de mâine va fi, înainte de orice, partidul dezvoltării și modernizării României, *partidul care susține inițiativele capitalului național și investițiile capitalului național și străin, prin care se poate garanta dreptul la muncă și la bunăstare al salariaților, al tuturor celor care muncesc sau au muncit.*

Forma modernă de protecție socială pe care o vom avea și mai mult în vedere va acorda atenție sporită „ascensorului social”, adică mecanismelor legislative ce permit schimbarea statutului cât mai multor oameni de la asistați social la salariați, de la salariați la mici întreprinzători, de la mici întreprinzători la antreprenori și investitori.

4. Vom aborda mai realist și mai eficient relația între stat și piață

În discuția despre acest raport, împărtășesc opinia potrivit căreia trebuie evitate extremele – etatismul exacerb, pe de o parte, și non-intervenționismul, pe de alta.

De altfel, măsurile aplicate de statele dezvoltate în timpul actualei crize economice au dus la concluzia că manualele de economie trebuie rescrise, multe dintre preceptele care glorificau „mâna invizibilă a pieții” fiind aruncate la coș. Intervenționismul statului este considerat acum și aplicat ca singură soluție de redresare a unor economii puternice precum cele din SUA, Franța ori Marea Britanie.

Provocarea noastră, din acest punct de vedere, constă în găsirea unui echilibru între stat și piață, între acțiunea colectivă locală, națională și europeană, între sectorul guvernamental și cel neguvernamental. Consider că economia de piață nu poate să se transforme într-o societate de piață și nici că piața liberă poate rezolva totul. Cultura, sănătatea, educația nu pot fi transformate în marfă. Ele rămân domenii esențiale de manifestare a funcțiilor reglatoare ale statului.

5. Vom avea politici agresive împotriva sărăciei

Consider că o societate nu poate fi prosperă dacă unii – cei puțini – trăiesc în stabilitate și securitate, iar ceilalți – tot mai mulți – trăiesc în insecuritate și în instabilitate perpetuă. Ca atare, nu cred că pot exista comunități bogate cu indivizi săraci.

Propun partidului nostru o politică socială orientată spre *incluziune* și *integrare*, care să vizeze chiar și pe cei bogați, întrucât și aceștia sunt prinși într-o anumită formă de „excludere”, de fapt de autoexcludere, separându-se de restul societății, în iluzia că se consideră apărați.

Acumularea continuă a celor care sunt excluși – la un pol sau altul - adică a celor mulți care pierd de fiecare dată în favoarea celor puțini, care câștigă de fiecare dată, va conduce, în cele din urmă, la dezechilibrarea întregului; acest aspect va fi deosebit de important pentru partidul nostru. Pentru că polarizarea socială generează instabilitate socială, iar orice formă de instabilitate este indivizibilă – îi afectează deopotrivă pe toți - bogați sau săraci. În acest sens, politica modernă pe care o propun partidului nostru va fi aceea pentru o societate a **incluziunii și integrării** tuturor.

Stimularea celor bogați, prin diverse mecanisme, în folosirea unei părți din propriile averi pentru derularea unor programe sociale, culturale, educaționale este total opusă combaterii sărăciei prin ceea ce se cheamă „haiducia fiscală”.

V. Cum ne organizăm pentru victorie?

Pentru toți cei care admit rolul important al PSD în societatea românească, la 20 de ani de la Revoluție, este foarte important ca fiecare (membri, militanți, simpatizanți sau susținători) **să știe din ce partid face parte, ori în ce partid va intra** (pentru cei doritori) și, mai ales, sub drapelul cărui tip de partid se vor duce bătăliile viitoare ale opoziției.

1. Stoparea migrației și a abuzurilor împotriva membrilor PSD

Înainte de a realiza organizarea sistematică a partidului pentru competițiile electorale viitoare, trebuie să adoptăm măsuri în regim de „avarie” pentru stoparea migrației parlamentare și a abuzurilor împotriva membrilor noștri de partid. Va trebui să fim mult mai energici în convingerea instituțiilor statului să stopeze abuzurile PD-L împotriva membrilor PSD. Însă, în condițiile suprapolitizării instituțiilor publice din România, **internaționalizarea problemelor interne legate de deriva populist-autoritară a devenit inevitabilă**. În acest context, PSD și PNL trebuie să acționeze convergent și coordonat, în interiorul familiilor lor politice europene, pentru a atrage atenția asupra pericolelor care planează asupra sistemului democratic din România și pentru a mobiliza sprijinul internațional în apărarea democrației și statului de drept.

În viitoarea Constituție, va trebui să ne batem pentru o prevedere prin care să stopăm migrația parlamentară, prin retragerea mandatului parlamentar pentru cei aleși sub sigla unui partid și care aleg să părăsească acel partid. Dacă primarul sau consilierul local își pierde mandatul când pleacă din partid, ar trebui să avem același model și la parlamentari.

De asemenea, PSD trebuie să dezvolte un sistem de protecție pentru membrii săi care au ocupat funcții publice și pe care le-au pierdut în momentul părăsirii guvernării.

2. Refacerea identității politice naționale a PSD, prin asumarea unei consecvențe care să ne facă previzibili în ochii alegătorilor noștri

Partidul nu va mai fi condus după iluzorii câștiguri de imagine, ci în funcție de interesele noastre fundamentale și de valorile ideologice pe care le împărtășim. Doar în acest fel, PSD va deveni predictibil în acțiune și va recâștiga încrederea oamenilor. PSD nu va susține orice proiect doar pentru că sperăm să câștigăm un plus de imagine pozitivă, dar care se poate întoarce ulterior împotriva noastră. Nu o să cedăm tentației populismului, astfel încât vom iniția și promova **doar** acele proiecte care sunt utile pentru România și votanții pe care-i reprezentăm. Nu trebuie să promovăm orice idee neoliberală, doar pentru că ele sunt susținute de voci din zona adversarilor noștri politici, dacă noi considerăm că ele fac rău alegătorilor noștri.

3. Întărirea capacității de mobilizare

Partidul nostru are nevoie de o structură de organizare care să-i permită creșterea capacității sale de mobilizare, reacție și atac. Mărirea mobilității PSD poate fi obținută dacă la nivelul Statutului vor fi realizate acele modificări prin care să fie îndeplinite, simultan, patru condiții:

- *asigurarea legitimității și reprezentativității conducerii;*
- *instituirea unor mecanisme care să asigure democrația internă de partid, inclusiv protecția curentelor minoritare doctrinar sau a celor care au pierdut competiția internă din partid;*
- *asigurarea eficienței conducerii partidului, atât în perioada de opoziție, precum și atunci când PSD se află la guvernare;*

- *acordarea unor competențe sporite pentru conducerea PSD trebuie să fie contrabalansată de introducerea unor criterii de performanță și de responsabilitate. Astfel, pierderea alegerilor europene, generale sau prezidențiale trebuie să fie urmată de demisia automată a conducerii partidului.*

Pentru a cunoaște în mod concret care este dimensiunea reală a partidului nostru, care este profilul „armatei” cu care plecăm în competiția politică, îmi propun ca până la mijlocul acestui an să realizăm **un audit al întregului partid**, având prioritate refacerea pe baze realiste a listei cu membrii și susținătorii noștri, pe categorii politice (tineret, femei, seniori) dar și socio-profesionale.

4. Descentralizarea pe verticală, eficiența pe orizontală

Noul contract politic pe care îl propun PSD înseamnă și **întărirea legăturilor dintre organizațiile locale ale PSD și conducerea centrală a partidului**. Integrarea europeană și impunerea rapidă a principiului descentralizării la nivel administrativ trebuie să ne conducă la abandonarea centralismului ca principiu organizatoric fundamental. Descentralizarea pe care o propun, prin acest nou contract politic, pleacă de la principiul asigurării reprezentativității membrilor “de rând”. Trebuie să garantăm, prin Statut, forme clare de descentralizare a puterii nu doar către organizațiile locale, dar și către membrii noștri. În viziunea mea, descentralizarea trebuie să aibă ca efecte:

- **desemnarea prin alegeri interne libere și deschise** membrilor, a structurii de conducere și a candidaților, la toate nivelele PSD, inclusiv a președintelui partidului sau a candidaților la funcțiile importante în stat;
- **asigurarea unui flux de comunicare de jos în sus** care să utilizeze avantajele oferite de tehnologiile moderne de comunicare – Internet. Această măsură a fost luată în mai multe partide social-democrate (social-democrații germani, partidele social-democrate din țările scandinave);
- **sporirea competențelor organizațiilor locale cu privire la elaborarea de programe viabile, sustenabile, gândite, dezvoltate și aplicate funcție de necesitățile și oportunitățile locale și regionale**, astfel încât acestea să fie create prin intermediul unui mecanism de interacțiune centru-teritoriu și să nu fie doar rezultatul unui impuls dinspre centru;
- **introducerea unor modalități reglementate în statut de mediere** între componentele locale și cele centrale în privința chestiunilor divergente și excluderea practicilor de forță ale centrului împotriva organizațiilor.

Atrag însă atenția că **descentralizarea PSD trebuie să fie organizatorică. Ea nu poate fi politică sau ideologică**. Partidul trebuie să fie o organizație coerentă, care să dea ocazia tuturor membrilor să se afirme. PSD trebuie să fie un partid cu o direcție corectă și care să fie stabilită în raport de obiectivele strategice, nu una conjuncturală și oportună, pentru atingerea unor obiective tactice sau de grup.

5. Construirea unui „partid care respiră”

Dincolo de dificultățile inerente ale perioadei de opoziție pentru membrii partidului nostru, pentru PSD rămânerea pe băncile opoziției poate fi o excelentă ocazie de a atrage oameni de valoare. Trebuie să ne deschidem față de toate componentele societății, de la organizația locală până la conducerea de la nivel central a PSD. **Această deschidere a PSD trebuie făcută în mod imperativ.**

Obiectivul meu este de a transforma PSD într-o organizație cu un număr cât mai mare de membri stabili, cu structuri funcționale la nivelul colegiilor și al secțiilor de vot, o organizație de partid profesională care generează oferte pentru oamenii interesați să se angajeze atât în dezbaterile politice, precum și în alegeri și în campaniile electorale.

Reprezentatii și reprezentantele PSD trebuie să fie la toate nivelele persoane dintre cele mai variate: femei, tineri, persoane în vârstă, oameni cu dizabilități, experți, angajați, funcționari, liber-profesioniști, întreprinzători și oameni de știință.

Pentru un partid de stânga, pentru un partid de mase este vital să avem o rețea de militanți cât mai amplă, cât mai motivată, care să transforme PSD dintr-un partid birocratic într-o mișcare politică, având profunde rădăcini în societate. Bătăliile politice viitoare nu pot fi câștigate dacă nu vom renaște speranța cetățenilor în partidul nostru, iar acest lucru se poate realiza tocmai arătându-le oamenilor că PSD este o organizație militantă, care luptă pentru interesele lor.

6. Avem nevoie de o dezbatere doctrinară permanentă

Nu trebuie să mai cădem în eroarea de a considera că dezbaterile doctrinare trebuie să fie realizate doar în preajma Congreselor sau atunci când partidul se află în opoziție.

Consider că este nevoie să instituționalizăm **o Conferință Anuală pe probleme doctrinare**, după modelul propus și de Victor Ponta în proiectul său, care să decidă cu privire la obiectivele și proiectele ce vor fi aplicate în acțiunea politică a partidului, la ideologia partidului, la programul politic al alegerilor următoare și la valorile pe care partidul nostru le va susține constant în activitatea sa politică. O astfel de Conferință Anuală oferă bazele și pentru deciziile privind politica de alianțe pe care PSD trebuie să o dezvolte.

Înființarea în urmă cu opt ani a Institutului Social Democrat „Ovidiu Șincai” a fost realizată tocmai în scopul de a oferi un sprijin doctrinar și ideatic partidului nostru, de a crea un laborator adecvat pentru dezbateri doctrinare, un *think tank* în care personalitățile partidului, oamenii cu o bogată experiență politică să poată diseca provocările momentului și viitorului, iar colegii mai tineri să se poată instrui. Este păcat că în ultimii ani Institutul a fost ignorat, deși a făcut dovada că și-a luat rolul în serios, a produs materiale și documente de certă valoare, dezbateri valoroase și a reușit să instruiască sute de tineri.

Pe de altă parte, este o mare deziluzie pentru mine felul în care au fost tratați, în ultimii ani, reprezentanții unor partide ale stângii cu care am fuzionat, mai ales cei din PSDR, și lipsa de apetit pentru preluarea filonului lor ideologic.

7. Refacerea legăturii cu electoratul de stânga

Desigur, prima direcție strategică o constituie consolidarea electoratului tradițional al partidului. Iar aici avem multe de făcut.

Pe de-o parte, **trebuie să refacem structurile noastre din mediul rural care în ultimii ani au fost destructurate** de puterea portocalie, să mergem mai mult prin țară, chiar și în locurile greu accesibile, pentru a le explica oamenilor că ne luptăm, în continuare, pentru pensiile lor, pentru subvențiile din agricultură, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață de la sat, în special, prin dezvoltarea infrastructurii și a serviciilor publice.

Pe de altă parte, trebuie să luptăm pentru a convinge electoratul urban de eficiența soluțiilor noastre politice. În proiectul meu, pun un accent deosebit pe **atragerea muncitorilor și a salariaților din mediul urban**, a acelor care acum nu-și mai pot proiecta viitorul între facturile uriașe la energie și costurile exorbitante de zi cu zi.

Cred, de asemenea, că este necesar **să deschidem partidul pentru a atrage câți mai mulți intelectuali**. După 20 de ani, constatăm cu amărăciune că intelectualitatea din România a fost una dintre cele mai afectate categorii de această lungă tranziție. Lor le suntem datori și trebuie să le redăm demnitatea.

Pe de altă parte, să nu uităm că aproape jumătate din cetățenii români cu drept de vot se simt nereprezentați de partidele politice. Toate partidele au astfel un potențial

enorm de a atrage noi categorii de electori. Astfel, a doua direcție strategică vizează câștigarea unei părți substanțiale a votanților dezamăgiți de partide, precum și a noilor alegători. PSD ar trebui să se apropie mai mult, **să-și explice viziunea angajaților din mediul privat**, să le apere interesele. O altă categorie care trebuie atrasă spre social-democrație este cea a **micilor întreprinzători**.

De asemenea, PSD ar trebui să se poziționeze ca singura forță politică care îi apără pe cetățeni față de abuzurile băncilor și a concernelor multinaționale, militând pentru aplicarea principiilor liberei concurențe și a protecției consumatorului.

Un domeniu pe care l-am abandonat, în ultimii ani, a fost domeniul ecologist, deși am creat, în urmă cu mulți ani, propriul nostru Forum ecologist.

8. Comunicare mai eficientă

Obiectivul meu este de a transforma PSD într-un partid care comunică prin sine, ca urmare a clarificării sale ideologice și a forței și echilibrului acțiunilor sale.

Comunicarea partidului trebuie reorganizată (pe fiecare zonă de comunicare: internă, cu populația, oficială), ținând cont de toate posibilitățile oferite de tehnologiile moderne, ca și de accesul din ce în ce mai mare al românilor la aceste tehnologii.

PSD trebuie să aibă un discurs mai simplu și mai ușor de înțeles pentru oameni. Tinerii capabili și oamenii greu atacabili trebuie să devină principalii noștri vectori de imagine. **Prezența în presă, pe micile ecrane, în numele poziției PSD nu poate fi considerată „o recompensă” cu titlu individual, ci o mare răspundere** față de ideile, opțiunile, proiectele și programele partidului nostru – care trebuie comunicate, cunoscute, amplificate în spațiul public.

9. Promovarea femeilor în PSD

În Noul contract politic pentru PSD îmi propun realizarea **democrației paritare**. Femeile sunt conștiente de potențialul și abilitățile lor și întrevăd oportunitățile care li se deschid. Dar societatea noastră încă nu permite femeilor să se bucure de toate drepturile și oportunitățile care li se cuvin. Scopul meu este să spargem acest „plafon de sticlă” și să deschidem calea spre afirmare tuturor femeilor.

Îmi propun realizarea un **program de dezvoltare profesională a femeilor din PSD pe arii de competență**: economie, finanțe, politici sociale, politică externă ș.a. Prin acest program, PSD va impune specialiști-femei care își vor face auzită cu claritate vocea în opinia publică. Împreună cu Organizația de femei îmi propun să derulăm, la nivelul fiecărei organizații județene, programe de “recrutare” a femeilor capabile din partid. Forța poziției femeilor în partid, dar și forța partidului în ansamblu, vor crește semnificativ odată cu creșterea numărului de membri de valoare din rândul femeilor.

În cadrul noii legislații electorale privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, trebuie să introducem prevederi care să încurajeze o implicare mai activă a femeilor în politică. O astfel de prevedere se va referi la **acordarea unui bonus de finanțare acelor partide care vor promova femeile în funcțiile eligibile**. De exemplu, într-o primă fază, partidele care au minim 40% din listele electorale ocupate de femei, să obțină cu 25% mai multe fonduri pentru campania electorală.

Am pornit acest proces în 2001, după intrarea PSD în Internaționala Socialistă. Am „impus”, de la nivelul conducerii, ca pe listele de consilieri și parlamentari, femeile să reprezinte 25%. Din guvernul pe care l-am condus, au făcut parte 5 femei. Acest proces trebuie continuat. Consider că între delegații la Congres trebuie să figureze cel puțin o treime femei. Cred că la nivelul conducerii partidului trebuie să avem trei posturi blocate pentru candidații femei.

10. Atragerea în partid a tinerilor și promovarea lor

Îmi propun să continui procesul de atragere a tinerilor de valoare în partid, pentru a da un mai mare dinamism acțiunii noastre politice. Am făcut acest lucru și în perioada în care am mai fost Președinte al PSD, atrăgând în partid generații noi de profesioniști capabili care au devenit, în timp, oameni importanți ai echipei noastre.

Obiectivul imediat este pregătirea generației între 25-45 de ani pentru a juca un rol mai proeminent în luarea deciziilor partidului, la nivel național și local. **Această generație este cea care va conduce partidul în viitorul imediat și, de aceea, trebuie stimulată să își asume mai multe responsabilități.**

De asemenea, trebuie încurajată din nou organizația de tineret să devină o „avangardă” a partidului, printr-un stil mai agresiv, mai dinamic și chiar mai radical de activitate publică. Un punct aparte este stimularea **organizării de structuri studențești în marile centre universitare**, pentru promovarea unor valori autentice ale stângii moderne.

Va fi important, în opinia mea, ca între noii vicepreședinți ai partidului să figureze 3-4 reprezentanți ai noii generații de lideri tineri ai PSD.

11. Respect pentru seniorii partidului

Am fost și sunt adeptul unei solidarități și a unui echilibru între toate generațiile partidului. Așa cum o societate are o structură a generațiilor, iar fiecare dintre noi trecem prin mai multe etape ale vieții, la fel și PSD trebuie să reflecte structura demografică a României. La fel cum organizațiile de femei și de tineri sunt reprezentate în forurile de conducere ale PSD, același principiu trebuie aplicat și Organizației de Seniori.

Partidul are nevoie atât de înțelepciunea seniorilor, de la toate nivelurile, cât și de valoarea adăugată pe care aceștia o pot aduce în cadrul activităților noastre politice.

Principiul egalității este edificiul unui drept fundamental. Respectul pe care îl așteptăm, îl cerem sau care credem că ni se cuvine vine din respectul față de ceilalți, un respect plin de modestie și politețe, ca prima condiție a adevăratei egalități. Immanuel Kant spunea: „respectul e un tribut pe care nu-l putem refuza meritului fie că vrem, fie că nu; putem cel mult să-l ascundem în afară dar, nu putem împiedica totuși să-l simțim înăuntrul nostru”.

12. Meritocrație, nu clientelism

Promovarea în partid trebuie să se realizeze pe bază de performanță, muncă, efort constant și calități personale, nu în funcție de criterii ne transparente. Fiecare în partid trebuie să primească locul pe care-l merită în raport de meritele sale, de valoarea adăugată pe care o aduce pentru PSD.

În acest sens, susțin ideea unei „**mape de carieră**”, care să cuprindă experiența profesională a fiecărui candidat al PSD la o funcție publică, activitatea și rezultatele politice, sondaje de opinie, percepția în mass-media etc.

Promovarea în funcțiile publice și în partid trebuie să aibă ca fundament tocmai informațiile cuprinse în această „mapă de carieră”, precum și criterii clare și transparente de evaluare.

Trebuie să eliminăm promovarea oamenilor pe interese de grup, de gașcă, în funcție de forță, susținere financiară sau nepotism. Un partid are nevoie de resurse financiare, de aceea nu poate bloca accesul în rândurile sale a oamenilor cu mijloace financiare, dar nu trebuie să îi promovăm pe bază de clientelism. Politică trebuie să ne fie dictată de principii și de valori, nu de bani.

13. Transparența finanțării activităților politice

Un nou contract politic în PSD înseamnă și abordarea problemei **finanțării activităților politice**. Este evident faptul că activitatea politică necesită resurse financiare importante. Este însă nevoie de acțiuni pentru transparentizarea surselor financiare.

Susțin înființarea unui **Consiliu pentru Gestiune Transparentă** care să prezinte, regulat, în instanțele democratice ale partidului (de la toate nivelurile) rapoarte de gestiune, privind situația veniturilor și cheltuielilor partidului.

Despărțirea politicii de afaceri trebuie să fie o componentă esențială a noului contract politic, a noii filosofii în privința finanțării activităților politice. Concret asta înseamnă că principalii lideri ai PSD nu pot fi (direct sau indirect) nici principalii beneficiari ai politicii economice promovate de acesta și nici interfața exclusivă cu principalii sponsori. Dincolo de efortul financiar mai mare care se cere făcut de stat spre a asigura neutralitatea politicilor economice ale tuturor partidelor, fiecare dintre acestea ar urma să **obțină sprijinul transparent al donatorilor pe baza unei oferte economice publice** (de exemplu, firmele din turism sprijină transparent un partid politic în baza ofertei respectivului partid pentru acel domeniu).

PSD are nevoie de o nouă filosofie și de o nouă practică privind **colectarea cotizațiilor**. Achitarea cotizației lunare este prima dovadă de fidelitate a unui membru de partid față de partidul din care face parte. Pornind de la această aserțiune, partidul trebuie să instituie un mecanism coerent de finanțare și prin contribuția lunară a fiecărui membru, ținând seama, desigur, de veniturile fiecăruia.

14. Întărirea parteneriatelor cu societatea civilă

Să avem o abordare dezinhibată a relației cu societatea civilă. În trecut, PSD a avut anumite dificultăți de relaționare cu o parte a ONG-urilor, apropiate de partidele de dreapta, deoarece unele dintre acestea au jucat rolul unei opoziții deghizate, iar noi nu am avut întotdeauna abilitatea și deschiderea necesare pentru a le câștiga încrederea. Acum, PSD nu mai este perceput a fi „partidul-stat”, ci forța de opoziție care trebuie să se opună tendințelor autoritare ale puterii portocalii. Organizațiile civice trebuie încurajate să se implice în protecția statului de drept, să-și folosească în mod util pentru democrație atât expertiza cât și credibilitatea.

În viziunea mea, organizațiile civice pot fi parteneri utili în orientarea guvernării, în împărțirea răspunderilor și a poverilor gestiunii sociale prin descentralizarea orizontală, prin transferul unor competențe de la stat ca formă de organizare politică a societății către structurile civile ale societății, precum și în reabilitarea pluralismului politic.

Pentru perioada imediat următoare, în contextul dezbaterilor privind „reforma statului” și „reforma constituțională”, propun să realizăm „**Alianța pentru Statul de drept și Democrație**”, în care vor fi invitate să participe toate organizațiile civice având expertiză și credibilitate în lupta pentru apărarea democrației.

Un rol special în relația cu societatea civilă trebuie acordat ecologismului, mai ales că PSD a creat, în urmă cu 8-9 ani, un Forum ecologist (care, din păcate, nu a mai fost convocat în ultimii ani). PSD trebuie să își dezvolte mesajul și spre această zonă, ca expresie a unei social-democrații moderne, care vede protecția mediului ca o protecție direcționată în special spre cetățean și spre sănătatea acestuia.

Regăsirea valorilor social-democrate înseamnă **relansarea parteneriatelor cu sindicatele**. PSD ar putea prelua în programul său o parte din problemele de pe agenda sindicatelor. În fond, sindicatele reprezintă interesele principalei categorii vizate de social-democrația tradițională: salariații. Prin conlucrarea cu sindicatele, PSD poate căpăta un nou suflu programatic care ar putea contribui la relansarea sa în competiția pre-electorală cu partidele coaliției de dreapta.

De asemenea, avem nevoie și de un **dialog structurat cu patronatele**. Deși interesele lor sunt de obicei apărate de partidele de dreapta, PSD nu trebuie să facă greșeala de a se situa pe poziții conflictuale față de patronate. Orice întreprindere are nevoie de un management performant pentru a înregistra profitul ce urmează a fi redistribuit. O contrapunere a patronatelor și sindicatelor de genul luptei de clasă nu mai este de actualitate în secolul globalizării. Dimpotrivă, noi trebuie să susținem acele patronate interesate în crearea și susținerea de locuri de muncă.

În perioada imediat următoare doresc să organizăm un **Dialog social alternativ** – față de cel instituționalizat la nivelul guvernului – cu sindicatele și cu patronatele. Un astfel de dialog ne poate ajuta să calibram mai bine inițiativele politice și propunerile legislative pe care le vom face în Parlament.

15. Întărirea activității Departamentelor de specialitate, ca autentic Guvern din Umbră

Departamentele de specialitate au fost, din păcate, prea mult timp ignorate la vârful partidului, în ciuda faptului că reuneau multe din persoanele cu pregătire profesională deosebită din PSD. Analizele și observațiile fundamentate de aceste departamente trebuie mai bine valorificate în viitor, și asta se poate face dacă Președintele PSD va dori susținerea acestora și nu ținerea lor „în umbră”.

Voi recomanda implicarea liderilor importanți în critica fundamentată a activității Guvernului și în crearea de noi proiecte alternative. Departamentele trebuie să fie rezervorul de cadre pentru viitorul Guvern, dar și depozitarul proiectelor pe zonele importante pentru mesajul PSD: agricultură, economie, muncă, sănătate, educație, protecția mediului, dezvoltarea infrastructurii, construcții, relații internaționale etc.

VI. Apărarea statului de drept și a democrației

Principalul obiectiv politic la nivel național al partidului nostru trebuie să fie, apărarea statului de drept și a democrației și sprijinirea celor mai defavorizați cetățeni din România.

În România există mari riscuri de instalare a unei „*democrații captive*” și „*administrate*”, ce atentează la constituționalitatea statului român, la drepturile și libertățile fundamentale, la siguranța de fiecare zi a cetățenilor.

Uniunea Europeană ne-a „învățat” cât de importante sunt regulile, legile și instituțiile democratice. Trebuie să le apărăm cu orice preț! Pentru că mai important decât scopul politic al fiecărui partid este scopul binelui general.

Mai important decât soluțiile unice e modul în care **ajungem la un acord mai larg privind primejdiile comune care amenință societatea românească**. Într-un plan mai larg, trebuie să spunem foarte clar oamenilor că **anchetele improvizate** nu țin loc de salarii, **săltările din stradă**, în plină zi, nu creează locuri de muncă decât pentru procurori, iar **epurările nocturne** ale adversarilor politici din administrația locală nu țin loc de creștere economică.

Să întâmpinăm și să lărgim cât mai mult frontul anti-putere care este pe cale de a se organiza în mai toate structurile societății.

Să ne înconjurăm de noi „redute” de luptă – pe care le-am abandonat, le-am părăsit ori le-am ignorat – formate din ONG-urile apropiate, din sindicatele nivelurilor de bază, din asociații profesionale, din intelectuali și lideri de opinie ce împărtășesc valorile noastre. Toate aceste „redute vocale” ne pot apăra în planul imaginii, pot să amplifice reacția noastră la atacuri, ne pot ajuta să contra-atacăm și să păstrăm ofensiva.

Relativ la discuțiile care se poartă, de la o vreme, din ce în ce mai presant, consider că soluția potrivită pentru România constă în **menținerea sistemului bicameral**, în condițiile diferențierii competențelor și modului de constituire a celor două Camere. În contextul politic actual, bicameralismul reprezintă una dintre garanțiile pentru menținerea statului de drept. Dacă ținem seamă și de racolările de parlamentari de către partidele aflate la putere, ar trebui să ne întrebăm dacă reducerea numărului de parlamentari nu ușurează efortul de constituire a unei majorități parlamentare nelegitime cu ajutorul migrației politice.

Un alt element important pentru păstrarea statului de drept în România - cel puțin în etapa actuală - este **realizarea unui sistem electoral mixt**, după model german, care să păstreze cât mai multe din virtuțile reprezentării de tip proporțional, dar care să includă și modelul uninominal de alegere a unei părți dintre parlamentari. Astfel, pe de-o parte, toate curentele importante din societate și-ar găsi reprezentare parlamentară iar, pe de altă parte, ar fi dificil ca un singur partid să monopolizeze întreaga putere în stat.

În mod concret, eu propun adoptarea unui sistem electoral de tip mixt, identic modelului german, în care jumătate din parlamentari să fie aleși pe listă de partid, iar jumătate în circumscripții uninominale. Un astfel de sistem ar permite și intrarea în competiția parlamentară a celor mai tineri – în colegii uninominale – dar și o reprezentare a unor personalități cu competență deosebită – în domeniile juridic, militar, diplomatic etc. pe jumătate de locuri, pe listă de partid – pentru a construi un Parlament profesionist.

VII. Partidul soluțiilor concrete, la problemele oamenilor

În perioada în care am fost Prim-ministru, guvernul nostru a demonstrat că, în România, **se poate**:

- să existe creștere economică;
- să intrăm în structurile euro-atlantice;
- să punem la punct programe și politici eficiente;
- să ne respectăm angajamentele față de partenerii externi.

De îndată ce lucrările Congresului se vor încheia, propun ca efortul nostru să fie orientat spre elaborarea liniilor politice pe care PSD le poate adopta cu privire la realități presante ale societății românești, cum sunt: adâncirea inegalităților sociale; criza resurselor bugetare și înăsprirea fiscalității; criza energetică și costurile locuirii; criza satului românesc; criza accesului la educație și la asistență medicală, *criza valorilor socio-morale* ș.a. Propun trei priorități:

1. Refacerea solidarității sociale și a încrederii între oameni

Avem nevoie de o schimbare în modul în care privim relațiile în societate, astfel încât românii să simtă că se ajută între ei și că interesele comunităților lor sunt reprezentate de clasa politică.

Famiile sociale se adâncesc. Există tot mai mulți bătrâni care trebuie sprijiniți, mame cu venituri mici și cu mulți copii, tineri căsătoriți, la început de drum, oameni care au nevoie de șanse egale, săraci care caută o oportunitate de a trăi mai bine, comunități locale întregi aflate dincolo de harta dezvoltării, copii fără viitor, tineri talentați lipsiți de șanse, inteligențe abandonate.

Dar, în același timp, există și cei care vor să își înceapă o afacere, cei care vor să experimenteze singuri în străinătate sau cei care au nevoie de mai multe drepturi. Statul trebuie să asigure bunăstarea celor cu probleme, dar trebuie să continue să construiască și să investească pentru dezvoltare.

Prin programe de incluziune și de parteneriat pot fi reduse marile clivaje sociale și economice care au apărut în procesul tranziției și care se accentuează rapid astăzi. Șansele egale nu presupun uniformitatea acțiunilor de sprijin. Copiii săraci de la sate au nevoie de un ajutor suplimentar pentru acces egal la educație de calitate, tinerii fără locuințe au nevoie de mai mare ajutor pentru a-și întemeia o familie, adulții cu meserii rar solicitate sau cu formare profesională precară au nevoie de suport suplimentar, vârstnicii singuri și bolnavi au dreptul la mai mult ajutor.

Prin parteneriate cu toate aceste categorii de cetățeni, cu comunitățile locale și cu cele profesionale sau de afaceri vom identifica pentru fiecare calea potrivită. Responsabilitatea și efortul personal, împreună cu sprijinul specific și nu neapărat uniform al statului și al comunităților, vor asigura șanse mai bune pentru fiecare.

PSD ar trebui să fie și partidul șanselor pentru românii de dincolo de frontiere. Și pentru aceștia avem nevoie de angajamente viabile. Au nevoie să se simtă apărați, să nu mai fie umiliți, blamați, marginalizați, să fie tratați în mod egal, să le fie respectate drepturile și libertățile fundamentale. Dar, în egală măsură este necesară și o responsabilitate și responsabilizare a liberei circulații.

2. Creșterea economică fundamentează protecția socială

Consider că trebuie să punem în centrul ideologiei și doctrinei partidului nostru munca eficientă, producătoare de valoare și aducătoare de bunăstare, **munca ale cărei rezultate sunt confirmate de piață**. Iar odată cu ea, vom acorda atenție mediului de

afaceri, **capitalului care dă de lucru**, aceluia care face posibilă munca – deci capitalului investit în producție și în dezvoltare, capitalului utilizat pentru inovație și înnoire tehnologică, capitalului care produce bunăstare și își asumă responsabilități sociale față de comunitatea în care activează.

a) Primul obiectiv al politicilor pe care voi propune să-l avem în vedere pentru programul de guvernare este crearea condițiilor pentru ca **munca producătoare de valoare și capitalul producător de bunăstare** să aibă cadrul instituțional și sprijinul guvernamental necesare pentru a deveni dominante în economia și în societatea românească.

b) Al doilea obiectiv va avea în vedere acele reforme care vor desființa **obstacolele ridicate împotriva unei societăți bazate pe muncă productivă și capital creator**: corupția, clientelismul, nepotismul, incompetența, impostura sau fanatismul ideologic și doctrinar, intriga politică și din administrație, imixtiunile politicului în justiție și politicile guvernamentale prost gândite și prost aplicate.

Aceste două mari priorități de program ale PSD se întemeiază pe clarificările ideologice și doctrinare ale partidului nostru.

3. Politici fiscale revizuite

Avem nevoie de o societate *integrată și integrală*, în care toate cele trei segmente (cei defavorizați, clasa de mijloc și cei bogați) trebuie aduse împreună și puse într-o relație, în care fiecare să-l sprijine pe celălalt.

Principalul instrument pe care statul îl are la îndemână în acest sens este politica fiscală. Aceasta trebuie să permită atingerea a două obiective: **reducerea inegalităților sociale și creșterea dinamismului economic**.

Voi propune partidului o reanalizare a reglementărilor actuale, considerând că sistemul fiscal trebuie să fie de tip diferențiat, flexibil, pentru a putea asigura un echilibru între cele două obiective ale politicii fiscale.

S-a vorbit mult în campania electorală despre faptul că apanajul distinctiv al drepteii ar fi „taxa unică”, folosită de puterea portocalie ca un veritabil act de identitate! Nimic mai fals: sunt guverne de dreapta sau centru-dreapta din Europa și din lume care aplică, de decenii întregi, impozitarea progresivă sau regresivă! Aceasta a fost și este aplicată fără întrerupere în diferite țări, indiferent de orientarea politică a guvernărilor care s-au succedat în țările respective. Numai la noi în țară faimoasa și nefasta „taxă unică” a ajuns criteriu de diferențiere între stânga și dreapta!

Politica fiscală aplicată de PSD – despre care va trebui să discutăm când vom concepe viitorul program de guvernare – va trebui să se bazeze pe formula: **„Profiturile de astăzi sunt investițiile de mâine, iar investițiile de mâine sunt locurile de muncă de poimâine!”**.

VIII. Relația cu celelalte partide

Atitudinea față de PD-L poate fi descrisă prin cuvintele „con competiție” și „rezistență”. **Partidul prezidențial este principalul nostru adversar politic.** Îmi asum ca obiectiv să readuc PSD, împreună cu echipa de conducere, în poziția de principal partid politic al țării, în urma unei competiții de idei, proiecte și capacitate de organizare și mobilizare. Nu doresc să realizăm o opoziție anemică, sau, dimpotrivă, isterică. PSD trebuie să pună în aplicare o strategie de opoziție sistematică și consecventă.

În același timp, însă, în fața tendințelor autoritare ale PD-L nu putem avea decât o atitudine de rezistență și de opoziție radicală. Suntem împotriva tuturor măsurilor care aduc atingere statului de drept și sistemului democratic, ca atare pe aceste domenii nu putem avea un câmp de colaborare.

Trebuie să ne apărăm fiefurile electorale, să-i protejăm în fața presiunilor pe președinții de consilii județene și pe primarii orașelor și satelor, pe consilierii locali și județeni, care sunt acum ținta predilectă a PD-L.

PNL, pe de altă parte, este atât un competitor al nostru, în activitatea din opoziție, un competitor ideologic clar, dar trebuie să ne fie și un partener. Ca atare, propun realizarea unei „opoziții unite” cu PNL în toate proiectele care privesc apărarea statului de drept și, pe de altă parte, diferențierea de PNL pe tematica de tip economic și social.

Consider însă că o formulă, ne-ideologică, de colaborare a partidelor din opoziție, PSD/PC și PNL, într-o variantă „confederativă”, cu mecanisme de dialog și de coordonare parlamentară, ar fi utilă.

În anii următori, PSD trebuie să redevină cel mai important partid din România. Soluția noastră nu este împăcarea cu PD-L, cu speranța că ne vor lăsa să supraviețuim anilor ce vor veni sau că ne vor lăsa să guvernăm cu ei. Dar soluția nu va fi nici îndreptarea automată spre PNL, în speranța că împreună vom putea să rezistăm în fața PD-L.

IX. Prezență activă în politica internațională

Aici vorbim de două dimensiuni: cea de politică externă, în ceea ce privește relațiile PSD cu Internaționala Socialistă și cu Partidul Socialiștilor Europeni; dar și de cea de reprezentare a comunităților românești din străinătate, cu care am păstrat, din păcate, o legătură prea puțin strânsă.

Din păcate, în ultimii ani, la fel cum PSD și-a pierdut în plan intern profilul distinct în comparație cu restul partidelor, și în familia stângii internaționale s-a manifestat un comportament de tip provincial. Partidul nostru nu avut inițiative care să-i întărească profilul internațional. Pentru a remedia deficitul de vizibilitate al PSD la nivel internațional, **îmi propun să realizăm, în acest an, o conferință a președinților și reprezentanților partidelor social-democrate din Europa Centrală și de Răsărit**, în care să fie abordate atât chestiuni de ordin doctrinar, cât și o mai eficientă coordonare a partidelor noastre în plan internațional.

Propun să dezvoltăm, de asemenea, relații mai strânse cu Partidul Democrat din Statele Unite ale Americii, să participăm, alături de alte partide, la dezbaterile pentru un nou tip de capitalism.

Regret faptul că în ultimii cinci ani partidul nostru a avut unele inhibiții în strângerea legăturilor cu Partidul Comunist Chinez, unul din partenerii importanți ai Internaționalei Socialiste. China poate și trebuie să devină unul din partenerii strategici ai României, inclusiv în ceea ce privește investițiile, iar bunele relații cu Partidul Comunist pot ajuta de o manieră substanțială relațiile la nivel statal.

În ce privește românii din străinătate, avem nevoie de reluarea mai puternică a legăturii cu aceștia. Să nu uităm că guvernarea PSD a fost cea care a permis deschiderea granițelor spre UE și a reprezentat o soluție de supraviețuire pentru milioane de români. **Avem nevoie de o restructurare a prezenței PSD în comunitățile românești din Spania, Italia, alte țări europene, dar și în Republica Moldova**, cât timp sistemul electoral acordă un rol atât de important votului din aceste comunități.

De asemenea, trebuie să acordăm un sprijin mai ferm și mai substanțial activității familiei social-democrate din Republica Moldova.

X. Angajamentele mele în fața membrilor PSD

Am detaliat – în paginile anterioare – punctele cheie ale planului meu pentru recâștigarea de către PSD a rolului de principal partid al României. Cu siguranță, nu sunt singurele idei care pot ajuta la îndeplinirea acestui demers. Multe dintre ele sunt deja rezultatul unui efort de consultare mai largă, în care au contat și opiniile membrilor și simpatizanților PSD, dar și cele ale unor lideri importanți în care am foarte multă încredere.

Vă chem alături de mine pe toți cei care împărtășiți aceste valori, principii și idealuri. În fața voastră, a membrilor și simpatizanților Partidului Social Democrat, îmi iau următoarele angajamente politice:

1. Să recâștig respectul și încrederea cetățenilor față de partidul nostru;
2. Să apăr membrii și simpatizanții în fața abuzurilor „puterii portocalii”;
3. Să stopez migrația parlamentară și să-i readuc în partid pe „fiii risipitori”;
4. Să pun capăt clientelismului, nepotismului și cumpărării de funcții;
5. Să promovez femeile meritoase în conducerea partidului și în funcții publice;
6. Să promovez cât mai mulți tineri, atât în partid, cât și în viitoarea echipă de guvernare;
7. Să deschid partidul către societate, pentru a atrage oameni de valoare;
8. Să propun și să realizăm o politică de opoziție viguroasă și credibilă;
9. Să recâștig votanții noștri pierduți și să atrag noi categorii de votanți;
10. Să formez o echipă capabilă să câștige alegerile din perioada 2012-2014.

Am demonstrat împreună că putem îndeplini marile obiective ale României. Am putea demonstra împreună că putem construi **societatea noilor șanse** pentru fiecare cetățean român. Guvernarea actuală nici nu știe, nici nu poate, nici nu vrea.

Eu sunt dispus să încercăm.

Să începem lupta!

Sunt pregătit să gândim și să acționăm în prezent, cu fața doar spre viitor.

Acesta este angajamentul meu!

Vă aștept alături de mine!

 Muțumesc!

Dinamica electorală a perioadei 2004-2009

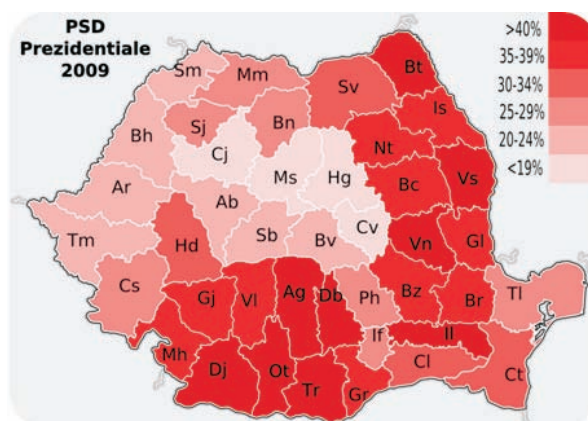
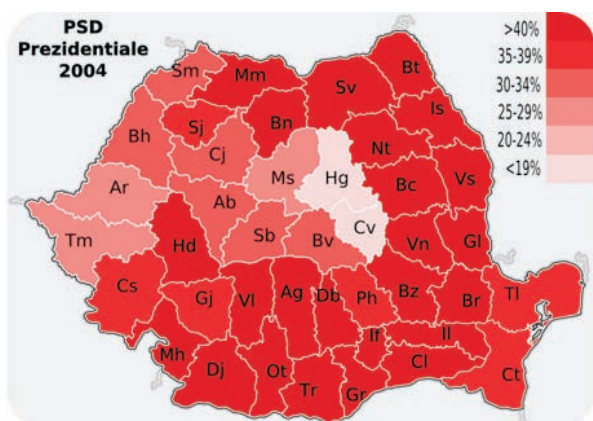
Tabel 1: număr de voturi

PSD+PC-National (voturi)	2004	2007	2008	2009	Evolutii
Prezidentiale 1	4,278,864			3,027,838	-1,251,026
Prezidentiale 2	4,881,520			5,205,760	324,240
Locale CJ	3,501,536		2,612,149		- 889,387
Parlamentare CD	3,730,352		2,279,449		-1,450,903
Parlamentare S	3,798,607		2,352,968		-1,445,639
Europarlamentare		1,334,403		1,504,218	169,815

Tabel 2: voturile exprimate în procente

PSD+PC-National (%)	2004	2007	2008	2009	Evolutii
Prezidentiale 1	40.9%			31.2%	-9.7%
Prezidentiale 2	48.8%			49.7%	0.9%
Locale CJ	38.8%		31.3%		-7.5%
Parlamentare CD	36.6%		33.1%		-3.5%
Parlamentare S	37.1%		34.2%		-2.9%
Europarlamentare		26.1%		31.1%	5.0%
Referendum Demitere - Da		24.8%			
Referendum VU - nu		16.2%			
Referendum PU - nu				22.2%	
Referendum RNP - nu				11.2%	

Comparație între rezultatele alegerilor prezidențiale, primul tur, 2004-2009

ADRIAN NĂSTASE

FORȚĂ ȘI ECHILIBRU

pentru un învingător
PSD

Angajamentele mele în fața membrilor PSD

Vă chem alături de mine pe toți cei care împărtășiți aceste valori, principii și idealuri. În fața voastră, a membrilor și simpatizanților Partidului Social Democrat, îmi iau următoarele angajamente politice:

1. Să recâștig respectul și încrederea cetățenilor față de partidul nostru;
2. Să apăr membrii și simpatizanții în fața abuzurilor „puterii portocalii”;
3. Să stopez migrația parlamentară și să-i readuc în partid pe „fiii risipitori”;
4. Să pun capăt clientelismului, nepotismului și cumpărării de funcții;
5. Să promovez femeile merituose în conducerea partidului și în funcții publice;
6. Să promovez cât mai mulți tineri, atât în partid, cât și în viitoarea echipă de guvernare;
7. Să deschid partidul către societate, pentru a atrage oameni de valoare;
8. Să propun și să realizăm o politică de opoziție viguroasă și credibilă;
9. Să recâștig votanții noștri pierduți și să atrag noi categorii de votanți;
10. Să formez o echipă capabilă să câștige alegerile din perioada 2012-2014.

